

Nava neuitării

Necorupb

Noptile de toamnă vin pe o cărare
rătăcită-n visul dintr-un gând uitat
printre jertfe false din chemări bizare
răscolite-n vară de un vechi păcat.

Se aud adesea-n vorbe născocite
de amante-ntoarse, fără pașaport,
să ajungă-n taină, pe cărări ferite,
la nava sosită cu soldați în port -

nava neuitării ce mai poartă încă
amintiri cusute-n steagul tricolor,
arborat aseară, pe un colț de stâncă,
unde plâng uitate scene de amor.

Reîntors acasă, de privesc în zare
ca să caut chipul încă neuitat,
fără îndoială..., cred că reappare -
ah, ce fericire, norocos soldat...!